

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci žalobce: **B. C.**, nar. xxx, státní přísl. Srbské federace, zast. JUDr. Jiřím Novákem, advokátem se sídlem Praha 2, Sokolská 1788/60, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí Ministra vnitra ze dne 1. 11. 2019, č. j.: MV-102659-3/SO-2019,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 6. 1. 2019 se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí Ministra vnitra, kterým byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy ze dne 13. 6. 2019 vydaným pod č. j.: VS-4506/936.3/2. Rozhodnutím Ministerstva vnitra bylo rozhodnuto tak, že se žádost žalobce o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 51 odst. 3 správního řádu v souladu s ustanovení § 13 odst. 2 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky (dále jen „zákon“) zamítá a to z důvodu, že dle stanovisek Policie České republiky a zpravodajských služeb vyžádaných na žádost správního orgánu dle § 22 odst. 3 zákona.

Žalobce současně navrhl, aby soud řízení přerušil a podal návrh k Ústavnímu soudu na zrušení ustanovení § 26 zákona pro jeho rozpor s čl. 36 odst. 2 a s principy právního státu a dělby moci podle čl. 2 odst. 1 Ústavy. Žalobce za využití odlišného stanoviska Davida Uhlíře, Vojtěcha Šimíčka, Ludvíka Davida a Kateřiny Šimáčkové v nálezu Ústavního soudu ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. Pl. ÚS 39/17 konstatuje, že nikoli zákonodárce, ale Policie České republiky nebo zpravodajské služby fakticky rozhodují o tom, které rozhodnutí o neudělení státního občanství budou či nebudou podléhat soudnímu procesu. Diskrece těchto mocenských složek státu je přitom natolik široká, že umožňuje selektivní aplikace pravidla na některé žadatele bez možnosti jakéhokoliv přezkumu nezávislou autoritou, když z povahy věci touto nezávislou autoritou nemůže být ministr vnitra. Ústavní soud se totiž doposud nezabýval otázkou, zda zákonem upravená možnost výluky soudního přezkumu správního rozhodnutí nenarušuje hranice dělby moci v právním státě (viz bod 8 odlišného stanoviska nálezu Pl. ÚS 39/17 a nálezu Pl. ÚS 35/95).

Podle ustanovení § 26 zákona je rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 22 odst. 3 vyloučeno z přezkoumání soudem.

Podle ustanovení § 68 písm. e) s.ř.s. je žaloba nepřijatelná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřijatelný.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Válková

Soud se nejdříve zabýval otázkou ústavní konformity ust. § 26 zákona. S ohledem na žalobcem uváděný nálezn Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 39/17, kterým je soud vázán, a ve kterém se Ústavní soud zabývá i otázkou rozporu tohoto ustanovení s principy právního státu a dělby moci a to v části IX. b) nazvané „*Soulad výluky soudního přezkumu s principy právního státu*“, dospěl k závěru, že je toto ustanovení ústavně konformní. Z tohoto nálezu totiž vyplývá, že je v kompetenci moci zákonodárné některé věci vyloučit ze soudního přezkumu resp. ponechat na moci výkonné, aby z důvodu bezpečnosti státu vyloučila určitý okruh věcí z jejich soudního přezkumu.

S ohledem na to, že žalobou napadené rozhodnutí Ministra vnitra je podle § 26 zákona č. 186/2013 Sb. vyloučeno ze soudního přezkumu, soud podanou žalobu v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ust. § 68 písm. f) s.ř.s. z důvodu její nepřipustnosti odmítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Soudní poplatek v řízení doposud zaplacen nebyl, proto se nekonstatuje jeho případné vrácení.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. ledna 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Válková